

«Η ζωή είναι γλυκιά», Γεωργία Δεμίρη

@Ελληνική Λογοτεχνία, μυθιστόρημα

#Γεωργία Δεμίρη

02.07.13

Εκδόσεις: εκδόσεις Ψυχογιός

«Η ξυπόλυτη των Αθηνών», Φιλομήλα Λαπατά

«Σχολική παράσταση», Βασίλης Παπαθεοδώρου

«Η ζωή είναι γλυκιά», Γεωργία Δεμίρη

Το όνομά μου είναι Ζωή, Ζωή Σεκεριάδη, και όταν ήμουν

ΓΕΩΡΓΙΑ ΔΕΜΙΡΗ

Το όνομά μου είναι Ζωή, Ζωή Σεκεριάδη, και όταν ήμουν πολύ μικρή και άκουγα να λένε φράσεις όπως «η ζωή είναι σκληρή», «η ζωή είναι άδικη», «παλιοζωή» και άλλα παρόμοια νόμιζα πως εννοούσαν εμένα και στενοχωριόμουν.

Μεγαλώνοντας λίγο, συνειδητοποίησα ότι μιλούσαν για τη ζωή γενικά και έτσι πήγε η καρδιά μου στη θέση της. Επίσης, μεγαλώνοντας, συνειδητοποίησα ότι δεν είχαν άδικο όσοι έλεγαν ότι η ζωή είναι σκληρή και άδικη, γιατί μερικές φορές είναι. Τα τελευταία χρόνια εργάζομαι ως υπάλληλος σε εφορία και δεν μπορώ να πω ότι τρέφω ιδιαίτερη αγάπη προς τη δουλειά μου, αλλά ευτυχώς έχω τα χόμπι μου για να ξεδίνω. Μου αρέσει το διάβασμα, η μαγειρική και οι παλιές ελληνικές ταινίες. Μέχρι τα είκοσι εννιά μου ζούσα σαν να ήμουν αιώνια. Το καλοκαίρι του 2012, κάτι συνέβη και αποφάσισα να αρχίσω να ζω σαν να επρόκειτο να πεθάνω. Και τότε έγινε ένα μπαμ και άλλαξαν όλα.

Η απασχόλησή της στην ΙΔ εφορία Αθηνών καταλαμβάνει την πρώτη θέση στη λίστα των βαρετών πραγμάτων που αναγκάζεται η Ζωή να υπομένει. Το μόνο που κάνει -έστω και λίγο- υποφερτή την

... και τα ανεπαρκή τα μέτρα που λαμβάνονται και στην επιτήρηση της δουλειά της, είναι τα συχνά διαλείμματα (από τη σημαία) στα οποία διαβάζει τα αγαπημένα της ερωτικά μυθιστορήματα, συνοδευμένα ενίοτε με μικρά κομμάτια σοκολάτας -υποκατάστατο της ανιαρής σεξουαλικής ζωής της εικοσεινάχρονης κοπέλας. Απογοητευμένη από τους άντρες που έχει μέχρι στιγμής κάνει σχέσεις, έχει αφήσει την επιχείρηση «αναζήτηση συντρόφου της προκοπής» σε ένα συρτάρι να περιμένει... προς το παρόν.

... Ένα θα σας πω και θα καταλάβετε πλήρως γιατί πήρα αυτή την απόφαση. Ο τελευταίος μου ερωτικός σύντροφος, που αποτέλεσε και το κερασάκι στην τούρτα, ήταν κάποιος θέμις, μακροχρόνια άνεργος από άποψη και επαγγελματίας τρακαδόρος, ο οποίος ξημεροβροδιάζονταν στο σπίτι μου, μου ρήμαζε το ψυγείο, έπινε μισό μπουκάλι ουίσκι στην καθισιά του και δε δεχόταν με τίποτα να χωρίσουμε γιατί, λέει, «του είχα γίνει απαραίτητη». Τελικά με παράτησε όταν βρήκε κάποια πιο ευκατάστατη, αφήνοντάς μου ένα σημείωμα όπου έγραφε ότι φεύγει γιατί δεν αντέχει άλλο την γκρίνια μου και την ταγκουινιά μου. Η Έλενα, η μόνα μου, ισχυρίζεται ότι έχω και εγώ την κατάρα των Σεκεριάδηδων, μια κατάρα που στοιχειώνει πολλές από τις γυναίκες του σογιού μας και τις εμποδίζει να ευτυχίσουν στον ερωτικό τομέα.

... Γεγονός πάντως είναι ότι η Ζωή της ιστορίας μας, η Ζωή της **Γεωργίας Δεμίρη** στο «**Η Ζωή είναι γλυκιά**» που κυκλοφόρησε από τις εκδόσεις Ψυχογιός τον Ιούνιο του 2013, κάθε άλλο παρά ευτυχομένη είναι, όχι μόνο στον ερωτικό, αλλά σε όλους τους τομείς της καθημερινότητάς της!

Η υποχόνδρια και κατά φαντασία ασθενής ηρωίδα μας, περνά τον

ελεύθερο χρόνο της στο διαμέρισμά της σε μια πολυκατοικία στην Άνω Κυψέλη, παρέα με τα βιβλία, το facebook και την τηλεόραση. Δύο είναι τα αντικείμενα του πόθου της: ο Έκτορας Αλεξανδράτος -όμορφος, πλούσιος, Έλληνας επιχειρηματίας- και ο Αμπντουλάχ Ντενίζ -ο κούκλος πρωταγωνιστής του τουρκικού σίριαλ που παρακολουθεί με θρησκευτική ευλάβεια. Έτσι ανάμεσα στα όνειρα και στη ζοφερή πραγματικότητα περνούν οι μέρες, η μία μετά την άλλη, χωρίς καμία απολύτως αλλαγή.

Μέχρι που μια μέρα στην ΔΟΥ εμφανίζονται δύο ληστές. Η Ζωή βρίσκεται μπροστά σε μια κάννη όπλου η οποία την κάνει να συνειδητοποιήσει πόσο κοντά στον θάνατο μπορεί να είναι ένας άνθρωπος. Επίσης η τραυματική αυτή εμπειρία την οδηγεί στο να καταλάβει ότι αν θα πέθαινε, θα άφηνε τον κόσμο αυτό χωρίς να έχει ζήσει! Μήπως ήρθε ο καιρός να γίνει πράξη τη συμβουλή που της έδινε -συχνά πυκνά- η μητέρα της: «να βγει από το καβούκι της και να κάνει πράγματα».

Η νεαρή γυναίκα που δεν είχε καθόλου αυτοπεποίθηση και θεωρούσε ότι είναι παχιά, ενώ στην ουσία είναι απλά χυμώδης, με αποτέλεσμα να έχει παρατήσει εντελώς τον εαυτό της, κάνει μότο της ζωής της το *carpe diem* (άδραξε τη μέρα). Η αλλαγή αρχίζει από την γκαρνταρόμπα και συνεχίζεται με αρκετές επισκέψεις σε ινστιτούτα αισθητικής, ενώ ένα νέο αρχείο στον υπολογιστή της αποτελεί την λίστα με τα εικοσιπέντε πράγματα που θέλει να ζήσει πριν μετακομίσει μόνιμα «εν τόπω φωτεινών, εν τόπω χλοερών, εν τόπω αναψύξεως». Πρώτο βήμα στο νέο κύκλο ζωής της είναι κάτι εκτός λίστας. Ένα ταξίδι στην Κωνσταντινούπολη, στον τόπο που μένει το ένα εκ των δύο απωθημένων της. Ο πανέμορφος ηθοποιός.

Θα καταφέρει η Ζωή να συναντήσει τον Αμπντουλάχ; Θα σβήσει από τη λίστα της κάποια από αυτά που επιθυμεί να

από τη λίστα της κάποια από αυτά που επιθυμεί να πραγματοποιήσει; και άραγε η νέα ζωή είναι τόσο λαμπερή όσο φαντάζει στα μάτια της νεοφώτιστης ηρωίδας μας; Η ταλαντούχα **Γεωργία Δεμίρη** θα σας λύσει όλες αυτές τις απορίες στο τελευταίο εξαιρετικό μυθιστόρημά της, χρησιμοποιώντας -όπως συνηθίζει- την δροσερή λογοτεχνική της γραφή, διανθισμένη με το εκλεπτυσμένο χιούμορ της.

Έχοντας διαβάσει όλα τα βιβλία της επιτυχημένης Ελληνίδας συγγραφέως, πιστεύω ότι η πένα της σε κάθε νέο βιβλίο είναι και ωριμότερη, χωρίς να χάνει την φρεσκάδα της. Ξεκινώντας ήδη από ένα υψηλό επίπεδο, το πέμπτο αυτό δημιούργημά της είναι ένα βιβλίο που θαρρώ ότι θα λατρεύετε από τις πρώτες ήδη γραμμές του. Κινούμενη σε ένα συγκεκριμένο λογοτεχνικό χώρο, όχι απλά δεν έχει να ζηλέψει τίποτα από τους αντίστοιχους ξένους συναδέλφους της, αλλά η κυρία **Δεμίρη** είναι κλάσεις ανώτερη, πολλών εξ αυτών.

Σας το προτείνω ανεπιφύλακτα, όχι μόνο γιατί θα απολαύσετε ένα καλογραμμένο μυθιστόρημα αλλά και γιατί στους χαρακτήρες του θα βρείτε πολλούς από τους ανθρώπους που σας περιστοιχίζουν, ίσως και τον ίδιο σας τον εαυτό. Μπορεί το να διαβάσετε το «**Η Ζωή είναι γλυκιά**» να αποτελέσει το δικό σας έναυσμα για να κάνετε και την δική σας ζωή πιο όμορφη, πιο σιωπώδη και πιο λαμπερή, όπως ακριβώς προσπάθησε να κάνει και η ηρωίδα του βιβλίου! Τα κατάφερε;;; Θα δείτε ή πιο σωστά θα διαβάσετε! :)

Από το οπισθόφυλλο του βιβλίου μεταφέρουμε:

Η Ζωή είναι γλυκιά. Και συνήθως πρόσχαρη και αισιόδοξη. Μόνο που τώρα τελευταία έχει χάσει το κέφι της και όλα της φαίνονται αν όνι μαύρα. τουλάχιστον γκρίζα. Η δουλειά της είναι βαρετή. δεν έχει

κατάφερε;;; Θα δείτε ή πιο σωστά θα διαβάσετε! :)

Από το οπισθόφυλλο του βιβλίου μεταφέρουμε:

Η Ζωή είναι γλυκιά. Και συνήθως πρόσχαρη και αισιόδοξη. Μόνο που τώρα τελευταία έχει χάσει το κέφι της και όλα της φαίνονται αν όχι μαύρα, τουλάχιστον γκρίζα. Η δουλειά της είναι βαρετή, δεν έχει κάνει σχέση εδώ και αιώνες και η καλύτερη της φίλη θα λείψει όλο τον Αύγουστο και θα την αφήσει μόνη στην Αθήνα που «βράζει» από τον καύσωνα.

Η Ζωή είναι επίσης πολύ θυμωμένη. Για την ακρίβεια είναι εξαλλη με τη μητέρα της, που έφυγε ξαφνικά χωρίς καν να την αποχαιρετήσει. Για να ξεχνιέται παρακολουθεί κάθε βράδυ το αγαπημένο της τούρκικο σίριαλ στην τηλεόραση, διαβάζει ερωτικά μυθιστορήματα μετά μανίας και ονειρεύεται να γνωρίσει το πάθος στα στιβαρά μπράτσα κάποιου μυστηριώδους άντρα που θα μπει ξαφνικά στη ζωή της και θα τη συνεπάρει.

Όσπου μια μέρα συμβαίνει ένα απροσδόκητο γεγονός που την ταράζει συθέμελα. Από εκείνη τη στιγμή το «άδραξε τη μέρα» γίνεται το αγαπημένο της μότο και η αφορμή για να βγει από το καβούκι της, να δοκιμάσει πρωτόγνωρες εμπειρίες, να το ρίξει έξω και να ξεσαλώσει. Έλα, όμως, που τα πράγματα συχνά πυκνά παρεκτρέπονται...

Τελικά, θα καταφέρει η γλυκιά Ζωή να κάνει τη δική της ζωή γλυκιά σαν μέλι;

Νεκτάριος Παπασπύρου

